

Ressignificar la manifestació de l'11S de fa 50 anys

written by Llorenç Prats | 25 de juliol de 2026

Amb el lema «Llibertat, amnistia i Estatut d'Autonomia» ens vàrem aplegar pel nostre **futur nacional ara farà 50 anys**. Des del 2017, això ja no té sentit, Espanya és un projecte polític en via morta, sense rumb i ple d'incerteses. No ens convé, així ho vàrem decidir. Ara el lema és «**Llibertat, reparació i república**» amb la independència unilateral, amb la força democràtica per davant.

Així i tot, vist des d'avui, sorprèn que hom cridés «amnistia i Estatut d'Autonomia» quan el més lògic era **fer caure el règim, dictatorial i despòtic**, i no pas avalar una transició que ha indultat tanta gent contrària als valors democràtics i als drets civils que fa espavordir.

L'amnistia és un fals mecanisme per superar injustícies sistemàtiques d'un règim d'opressió i de tortures. L'amnistia va ser, com és ara, una demanada de mínims, sense cap raonament lògic més enllà de l'estrictament humanitari que en un context polític de combat no hauria de ser determinant. **L'amnistia és el regal dels dolents** que volen consolidar la seva posició, fer-se encara més forts i per acabar sotmetent els contraris. L'Espanya constitucional actual que ignora i repudia les nacionalitats històriques.

L'Estatut d'Autonomia ha esdevingut una fatalitat nacional. De l'antic Estatut del 1979 al recent del 2006 **els canvis, en clau nacional, són inexistents**. Ha perdurat el marc espanyol o castellà de dominació, colonització amb tots els seus atributs. Així poca cosa podem dir d'aquest instrument jurídic de subordinació disfressat d'estat de dret i de justícia social.

Els poders de l'Estat espanyol (i francès) no admeten ni

toleren la nacionalitat catalana com a fet diferencial i essencial de part de la ciutadania. Per tant, no hi ha llibertat ni res que s'hi assembli remotament. Algunes formacions polítiques, com el Front Nacional de Catalunya, sempre hi han insistit sobre això, però la dinàmica mediàtica o les comoditats extremes han impedit que el conjunt de la població catalana ho compartís.

El 2017, per sort, la nació catalana es va desvetllar i això és un fet incontestable que garanteix la continuïtat nacional fins a completar i defensar, de forma efectiva, la independència de Catalunya. En podem estar satisfets de la feina feta i de com en un futur pròxim es culminarà aquesta voluntat.

La independència de Catalunya és fàcilment assolible sempre que s'iniciï de forma ordenada però inexorable. Espanya com a estat i com a societat està en fallida i només la consciència de bon fer catalana permet que suri. Per tant, hi ha via lliure a la independència. **50 anys després: independència, unilateral.**